

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ **Zawiadomienie o wejściu w życie Umowy wewnętrznej między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP-UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/263 z dnia 16 stycznia 2015 r. zmieniające załączniki I–IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych** 2
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/264 z dnia 18 lutego 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie neohesperydyny DC jako dodatku paszowego dla owiec, ryb, psów, cieląt i niektórych kategorii świń⁽¹⁾** 10
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/265 z dnia 18 lutego 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 13

DECYZJE

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/266 z dnia 16 lutego 2015 r. uznająca Wyspę Man za wolną od warrozy i zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2013/503/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 715)⁽¹⁾** 16

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/267 z dnia 17 lutego 2015 r. zmieniająca załącznik II do decyzji 2007/777/WE w odniesieniu do pozycji dotyczącej Japonii w wykazie krajów trzecich lub ich części, z których dozwolony jest przywóz do Unii niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 738)⁽¹⁾ 19
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Komisji Mieszanej WE-EFTA Wspólny Tranzyt nr 1/2008 (2008/786/WE) z dnia 16 czerwca 2008 r. zmieniającej Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej (Dz.U. L 274 z 15.10.2008) 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Zawiadomienie o wejściu w życie Umowy wewnętrznej między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP-UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

Umowa wewnętrzna między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP-UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾, wejdzie w życie dnia 1 marca 2015 r., z uwagi na fakt, że dnia 29 stycznia 2015 r. zakończona została procedura, o której mowa w art. 14 ust. 1 przedmiotowej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2013, s. 1.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/263

z dnia 16 stycznia 2015 r.

zmieniające załączniki I-IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zawiera wykaz krajowych przepisów jurysdykcyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia. Załącznik II zawiera wykaz sądów lub innych właściwych organów w państwach członkowskich uprawnionych do zajmowania się wnioskami o stwierdzenie wykonalności. Załącznik III zawiera wykaz sądów, do których można wnieść środki zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego w zakresie stwierdzenia wykonalności, natomiast załącznik IV zawiera wyliczenie ostatecznych procedur zaskarżenia takich orzeczeń.
- (2) Załączniki do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 były zmieniane kilkakrotnie, ostatnio przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 566/2013 ⁽²⁾,
- (3) Państwa członkowskie zgłosiły Komisji dodatkowe zmiany w wykazach zamieszczonych w załącznikach I-IV. Dlatego zasadna jest publikacja skonsolidowanych wersji wykazów zawartych w tych załącznikach.
- (4) Zgodnie z art. 2 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽³⁾ rozporządzenie to powinno – na mocy prawa międzynarodowego – mieć zastosowanie do stosunków między Unią Europejską a Danią.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 44/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I-IV do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zostają zastąpione tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 167 z 19.6.2013, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Przepisy jurysdykcyjne, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2

- w Bułgarii: art. 4 ust. 1 pkt 2 Kodeksu prawa prywatnego międzynarodowego,
- w Republice Czeskiej: ustawa nr 91/2012 w sprawie prawa prywatnego międzynarodowego, w szczególności jej art. 6,
- w Danii: art. 246 ust. 2 i 3 ustawy o wymiarze sprawiedliwości (*lov om rettens pleje*),
- w Niemczech: art. 23 Kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung*),
- w Estonii: art. 86 (jurysdykcja w zakresie lokalizacji majątku) Kodeksu postępowania cywilnego (*Tsiviilkohtumenetluse seadustik*), w przypadku gdy roszczenie jest niepowiązane z przedmiotowym majątkiem danej osoby; art. 100 (wniosek w sprawie zakończenia stosowania warunków standardowych) Kodeksu postępowania cywilnego, w zakresie, w jakim powództwo zostanie wniesione w sądzie, który ma właściwość miejscową odnośnie do zastosowanego warunku standardowego,
- w Grecji: art. 40 Kodeksu postępowania cywilnego (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),
- we Francji: art. 14 i 15 Kodeksu cywilnego (*Code civil*),
- w Chorwacji: art. 54 ustawy o rozwiązywaniu konfliktów prawa z regulacjami innych państw w niektórych stosunkach,
- w Irlandii: przepisy umożliwiające oparcie jurysdykcji na fakcie doręczenia pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie podczas jego czasowej obecności w Irlandii,
- we Włoszech: art. 3 i 4 ustawy 218 z dnia 31 maja 1995 r.,
- na Cyprze: art. 21 ust. 2 ustawy o sądach nr 14 z 1960 r., z późniejszymi zmianami,
- na Łotwie: art. 27 i art. 28 ust. 3, 5, 6 i 9 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Civilprocesa likums*),
- na Litwie: art. 783 ust. 3, art. 787 i art. 789 ust. 3 Kodeksu postępowania cywilnego (*Civilinio proceso kodeksas*),
- w Luksemburgu: art. 14 i 15 Kodeksu cywilnego (*Code civil*),
- na Węgrzech: art. 57 dekretu z mocą ustawy nr 13 z 1979 r. w sprawie prawa prywatnego międzynarodowego (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),
- na Malcie: art. 742, 743 i 744 Kodeksu organizacji i procedury cywilnej – rozdział 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12*) oraz art. 549 Kodeksu handlowego – rozdział 13 (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13*),
- w Austrii: art. 99 ustawy o właściwości sądów (*Jurisdiktionsnorm*),
- w Polsce: artykuł 1103⁷ punkt 4 oraz artykuł 1110 Kodeksu postępowania cywilnego (*Kodeks postępowania cywilnego*), w zakresie, w jakim ten ostatni ustanawia jurysdykcję wyłącznie na podstawie jednej z podanych poniżej okoliczności: wnioskodawca jest obywatelem polskim lub ma w Polsce miejsce zamieszkania, miejsce zwykłego pobytu lub siedzibę,
- w Portugalii: art. 63 ust. 1 lit. b Kodeksu postępowania cywilnego (*Código de Processo Civil*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca siedziby oddziału, agencji lub innego zakładu (jeżeli siedziba ta znajduje się w Portugalii), w przypadku gdy stroną pozwaną jest administracja centralna (jeżeli ma ona siedzibę w innym państwie) oraz art. 10 Kodeksu postępowania w sprawach pracowniczych (*Código de Processo do Trabalho*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania, w postępowaniach dotyczących indywidualnych umów o pracę wszczętych przez pracownika przeciwko pracodawcy,
- w Rumunii: art. 1065–1081 w tytule I »Międzynarodowa jurysdykcja sądów rumuńskich« w księdze VII »Międzynarodowe postępowanie cywilne« ustawy nr 134/2010 w sprawie Kodeksu postępowania cywilnego,

- w Słowenii: art. 48 ust. 2 ustawy o prawie prywatnym międzynarodowym i postępowaniu w tym zakresie (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) w związku z art. 47 ust. 2 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o pravdnem postopku*) i art. 58 ustawy o prawie prywatnym międzynarodowym i postępowaniu w tym zakresie (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) w związku z art. 59 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o pravdnem postopku*),
  - na Słowacji: art. 37–37e ustawy nr 97/1963 o prawie prywatnym międzynarodowym i odnośne przepisy proceduralne,
  - w Finlandii: rozdział 10 art. 18 ust. 1 akapit pierwszy i drugi Kodeksu postępowania sądowego (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),
  - w Szwecji: rozdział 10 § 3 akapit pierwszy pierwsze zdanie Kodeksu postępowania sądowego (*rättegångsbalken*);
  - w Zjednoczonym Królestwie: przepisy regulujące jurysdykcję na podstawie:
    - a) doręczenia pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie podczas jego czasowej obecności w Zjednoczonym Królestwie; lub
    - b) istnienia w Zjednoczonym Królestwie majątku należącego do pozwanego; lub
    - c) zajęcia przez powoda majątku w Zjednoczonym Królestwie.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wnioski, o których mowa w art. 39, należy składać do następujących sądów lub innych właściwych organów:

- w Belgii – *tribunal de première instance* lub *rechtbank van eerste aanleg* lub *erstinstanzliches Gericht*,
- w Bułgarii – *окръжен съд*,
- w Republice Czeskiej – *okresní soudy*,
- w Danii – *byret*,
- w Niemczech:
  - a) przewodniczący izby w *Landgericht*;
  - b) notariusz w procedurze dotyczącej stwierdzenia wykonalności dokumentu urzędowego,
- w Estonii – *maakohus* (sąd okręgowy),
- w Grecji – *Μονομελές Πρωτοδικείο*,
- w Hiszpanii – *Juzgado de Primera Instancia*,
- we Francji:
  - a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;
  - b) *président de la chambre départementale des notaires* w przypadku wniosku o stwierdzenie wykonalności notarialnego dokumentu urzędowego,
- w Chorwacji: *općinski sudovi* w sprawach cywilnych, *Općinski građanski sud u Zagrebu* oraz *trgovački sudovi* w sprawach handlowych,
- w Irlandii – *High Court*,
- we Włoszech – *corte d'appello*,
- na Cyprze – *Επαρχιακό Δικαστήριο* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych, *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- na Łotwie – *rajona (pilsētas) tiesa*,
- na Litwie – *Lietuvos apeliacinis teismas*,
- w Luksemburgu – przewodniczący składu sędziowskiego *tribunal d'arrondissement*,
- na Węgrzech – *törvényszék székhelyén működő járásbírótság*, a w Budapeszcie – *Budai Központi Kerületi Bíróság*,
- na Malcie – *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* lub *Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri ta'għha* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Reġistratur tal-Qorti*, po przekazaniu przez *Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*,
- w Niderlandach – *voorzieningenrechter van de rechtbank*,
- w Austrii – *Bezirksgericht*,
- w Polsce – *sąd okręgowy*,
- w Portugalii – *Tribunal de Comarca*,
- w Rumunii – *Tribunal*,
- w Słowenii – *okrožno sodišče*,
- na Słowacji – *okresný súd*,
- w Finlandii – *käräjäoikeus/tingsrätt*,

- w Szwecji – *Svea hovrätt*,
  - w Zjednoczonym Królestwie:
    - a) w Anglii i Walii – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Family Court*, po przekazaniu przez *Secretary of State*;
    - b) w Szkocji – *Court of Session* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Sheriff Court*, po przekazaniu przez *Scottish Ministers*;
    - c) w Irlandii Północnej – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Magistrates Court*, po przekazaniu przez *Department of Justice*;
    - d) w Gibraltarze – *Supreme Court of Gibraltar* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Magistrates Court*, po przekazaniu przez *Attorney General of Gibraltar*.
-

ZAŁĄCZNIK III

Środki zaskarżenia, o których mowa w art. 43 ust. 2, wnosi się do następujących sądów państw członkowskich:

- w Belgii:
  - a) w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez pozwanego – *tribunal de première instance* lub *rechtbank van eerste aanleg* lub *erstinstanzliche Gericht*;
  - b) w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez wnioskodawcę *Cour d'appel* lub *hof van beroep*,
- w Bułgarii – *Апелативен съд – София*,
- w Republice Czeskiej – *okresní soudy*,
- w Danii – *landsret*,
- w Niemczech – *Oberlandesgericht*,
- w Estonii – *ringkonnakohus*,
- w Grecji – *Εφετείο*,
- w Hiszpanii – *Juzgado de Primera Instancia*, który wydał zaskarżone orzeczenie – środek zaskarżenia rozstrzyga *Audiencia Provincial*,
- we Francji:
  - a) *cour d'appel* w przypadku orzeczeń zatwierdzających wnioski,
  - b) przewodniczący składu sędziowskiego *tribunal de grande instance* w przypadku orzeczeń odrzucających wnioski,
- w Chorwacji – *županijski sud* za pośrednictwem *općinski sud* w sprawach cywilnych oraz *Visoki trgovački sud Republike Hrvatske* za pośrednictwem *trgovački sud* w sprawach handlowych,
- w Irlandii – *High Court*,
- we Włoszech – *corte d'appello*,
- na Cyprze – *Επαρχιακό Δικαστήριο* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych, *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- na Łotwie – *apgabaltiesa* za pośrednictwem *rajona (pilsētas) tiesa*,
- na Litwie – *Lietuvos apeliacinis teismas*,
- w Luksemburgu – *Cour supérieure de Justice* jako instancja odwoławcza w sprawach cywilnych,
- na Węgrzech – *törvényszék székhelyén működő járásbírótság* (w Budapeszcie – *Budai Központi Kerületi Bíróság*); środek zaskarżenia rozpatruje *törvényszék* (w Budapeszcie – *Fővárosi Törvényszék*),
- na Malcie – *Qorti tal-Appell* zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *ċitazzjoni* przed *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili jew il-Qorti tal-Magistrati ta' Għawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha*,
- w Niderlandach – *rechtbank*,
- w Austrii – *Landesgericht* za pośrednictwem *Bezirksgericht*,
- w Polsce – *sąd apelacyjny* za pośrednictwem *sądu okręgowego*,
- w Portugalii sądem właściwym jest *Tribunal da Relação*. Środek zaskarżenia wnoszony jest zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, w formie odwołania wniesionego do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie,
- w Rumunii – *Curte de Apel*,

- w Słowenii – *okrožno sodišče*,
  - na Słowacji – sąd odwoławczy za pośrednictwem sądu rejonowego, którego orzeczenie zostało zaskarżone,
  - w Finlandii – *hovioikeus/hovrätt*,
  - w Szwecji – *Svea hovrätt*,
  - w Zjednoczonym Królestwie:
    - a) w Anglii i Walii – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Family Court*;
    - b) w Szkocji – *Court of Session* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Sheriff Court*;
    - c) w Irlandii Północnej – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Magistrates Court*;
    - d) w Gibraltarze – *Supreme Court of Gibraltar* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Magistrates' Court*.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Na mocy art. 44 mogą być wniesione następujące środki zaskarżenia:

- w Belgii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoszech, Luksemburgu i w Niderlandach – skarga kasacyjna,
  - w Bułgarii – *обжалване пред Върховния касационен съд*,
  - w Republice Czeskiej – rewizja apelacyjna (*dovolání*), ponowne wszczęcie postępowania (*žaloba na obnovu rizeni*) i skarga o unieważnienie (*žaloba pro zmatečnost*),
  - w Danii – środek zaskarżenia wnoszony do *Højesteret*, za zgodą *Procesbevillingsnævnet*,
  - w Niemczech – *Rechtsbeschwerde*,
  - w Estonii – *kassatsioonkaebus*,
  - w Chorwacji – środek zaskarżenia wnoszony do *Vrhovni sud Republike Hrvatske*,
  - w Irlandii – środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych do *Supreme Court*,
  - na Cyprze – środek zaskarżenia wnoszony do *Supreme Court*,
  - na Łotwie – skarga kasacyjna wnoszona do *Augstākās tiesas Senātā* za pośrednictwem *apgabaltiesā*,
  - na Litwie – skarga kasacyjna wnoszona do *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*,
  - na Węgrzech – *felülvizsgálati kérelem*,
  - na Malcie nie przysługuje dalszy środek zaskarżenia do innego sądu; w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – *Qorti tal-Appell* zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12*,
  - w Austrii – *Revisionsrekurs*,
  - w Polsce – skarga kasacyjna,
  - w Portugalii – środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych,
  - w Rumunii – *recursul*,
  - w Słowenii – środek zaskarżenia wnoszony do *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*,
  - na Słowacji – *dovolanie*,
  - w Finlandii – środek zaskarżenia wnoszony do *korkein oikeus/högsta domstolen*,
  - w Szwecji – środek zaskarżenia wnoszony do *Högsta domstolen*,
  - w Zjednoczonym Królestwie – jednorazowy kolejny środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych.”
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/264**z dnia 18 lutego 2015 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie neohesperydyny DC jako dodatku paszowego dla owiec, ryb, psów, cieląt i niektórych kategorii świń****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. Artykuł 10 tego rozporządzenia przewiduje ponowną ocenę dodatku paszowego na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Neohesperydyna DC została dopuszczona bez ograniczeń czasowych zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG jako dodatek do pasz dla prosiąt, psów, cieląt i owiec. Substancja ta została następnie wpisana do rejestru dodatków paszowych ustanowionego w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 7 złożono wniosek o ponowną ocenę neohesperydyny DC jako dodatku paszowego dla prosiąt ssących i odsadzonych od maciory, tuczników, cieląt przeznaczonych do dalszego chowu, cieląt opasowych, owiec i psów. Wniosek został również przedłożony zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia w odniesieniu do nowego zastosowania w wodzie do picia dla tych gatunków i kategorii zwierząt oraz do nowego zastosowania u ryb. Wnioskodawca wystąpił o zaklasyfikowanie tego dodatku w kategorii „dodatki sensoryczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) W swojej opinii z dnia 15 listopada 2011 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania w paszy w odniesieniu do wszystkich gatunków, których to dotyczy, z wyjątkiem ryb, neohesperydyna DC nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził również w kolejnej opinii z dnia 9 kwietnia 2014 r. ⁽⁴⁾, że stosowanie neohesperydyny DC jako dodatku paszowego dla ryb nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi ani na środowisko. Urząd uznał, że nie ma konieczności dalszego wykazywania skuteczności, ponieważ funkcja tej substancji w paszy jest zasadniczo taka sama jak w żywności. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (4) Z oceny wynika, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (5) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2011;9(12):2444.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2014;12(5):3669.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w tym załączniku.

Artykuł 2

Substancja wyszczególniona w załączniku oraz premiksy zawierające tę substancję, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 11 września 2015 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 11 marca 2015 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla świń, cieląt, owiec i psów.

Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające tę substancję, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 11 września 2015 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 11 marca 2015 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla świń, cieląt i owiec.

Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające tę substancję, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 11 marca 2017 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 11 marca 2015 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla psów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: Dodatki sensoryczne. Grupa funkcjonalna: Substancje aromatyzujące

2b959	—	Neohesperydyna DC	<i>Skład dodatku</i>	Prosięta i tuczniaki	—	—	35	1. W informacjach dotyczących stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania. 2. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.	11 marca 2025 r.
			Neohesperydyna DC	Cielęta	—	—	35		
			Etanol ≤ 5 000 mg/kg	Owce	—	—	35		
			<i>Charakterystyka substancji czynnej</i>	Ryby	—	—	35		
			Neohesperydyna DC	Psy	—	—	35		
			$C_{28}H_{36}O_{15}$						
			Nr CAS: 20702-77-6						
			Neohesperydyna DC, w postaci stałej, wytwarzana w procesie syntezy chemicznej						
			Czystość: min. 96 % (w przeliczeniu na suchą masę)						
			<i>Metoda analizy</i> ⁽¹⁾						
			W celu oznaczenia zawartości neohesperydyny DC w dodatku paszowym: chromatografia cienkowarstwowa (TLC), Farmakopea Europejska 6.0, metoda 01/2008:1547.						
			W celu oznaczenia zawartości neohesperydyny DC w premiksach i paszach: wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją diodową (HPLC-DAD).						

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/265**z dnia 18 lutego 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	116,3
	IL	80,8
	MA	83,7
	TR	107,8
	ZZ	97,2
0707 00 05	EG	191,6
	TR	185,9
	ZZ	188,8
0709 93 10	MA	194,7
	TR	222,2
	ZZ	208,5
0805 10 20	EG	57,9
	IL	70,0
	MA	48,5
	TN	49,9
	TR	68,9
	ZZ	59,0
0805 20 10	IL	132,4
	MA	105,8
	ZZ	119,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	93,4
	IL	147,0
	JM	118,8
	MA	116,4
	TR	74,7
	US	129,6
	ZZ	113,3
	ZZ	113,3
0805 50 10	EG	41,2
	TR	55,8
	ZZ	48,5
0808 10 80	BR	68,9
	CL	94,8
	US	171,0
	ZZ	111,6

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0808 30 90	CL	180,7
	CN	72,3
	ZA	91,0
	ZZ	114,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/266

z dnia 16 lutego 2015 r.

uznająca Wyspę Man za wolną od warrozy i zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2013/503/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 715)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Dyrektywą 92/65/EWG ustanowiono wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Unii zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczegółowych aktach prawa Unii, o których mowa w załączniku F do tej dyrektywy.
- (2) Warroza u pszczoł ujęta jest – pod nazwą „waroza” – w wykazie zawartym w załączniku B do dyrektywy 92/65/EWG. Chorobę tę wywołują ektopasożytnicze roztocza gatunku *Varroa*, a jej występowanie odnotowano na całym świecie.
- (3) W art. 15 dyrektywy 92/65/EWG przewidziano, że państwo członkowskie, które uzna, że całość lub część jego terytorium jest wolna od jednej z chorób wymienionych w załączniku B do tej dyrektywy, przedstawia Komisji odpowiednią dokumentację, która stanowi podstawę do podjęcia decyzji.
- (4) Warroza rozprzestrzenia się poprzez aktywność czerwia oraz bezpośredni kontakt między porażonymi dorosłymi osobnikami. Ta druga droga rozprzestrzeniania się możliwa jest jedynie w obrębie zasięgu lotu pszczoły. W związku z tym za wolne od tej choroby uznane mogą być jedynie terytoria, na obszarze których można kontrolować przenoszenie uli pszczelich oraz czerwia pszczelego i które są izolowane geograficznie w stopniu wystarczającym, by zapobiec migracji pszczoł z zewnątrz. Ponadto właściwe organy muszą wykazać na podstawie wyników rozszerzonego nadzoru, że dany region jest istotnie wolny od warrozy, zaś aby utrzymać uzyskany status – że wprowadzanie żywych pszczoł i żywego czerwia podlega ścisłej kontroli.
- (5) W drodze decyzji wykonawczej Komisji 2013/503/UE ⁽²⁾ Wyspy Alandzkie w Finlandii uznano za terytorium wolne od warrozy.
- (6) Zjednoczone Królestwo zwróciło się do Komisji o uznanie terytorium Wyspy Man za wolne od warrozy.
- (7) Choć Wyspa Man, która stanowi posiadające własny samorząd terytorium zależne podlegające Koronie Brytyjskiej, nie należy do Unii, łączy ją z Unią szczególne, ograniczone relacje. Dlatego też w rozporządzeniu (EWG) nr 706/73 Rady ⁽³⁾ przewiduje się, że – do celów stosowania przepisów dotyczących m.in. prawodawstwa dotyczącego zdrowia zwierząt – Zjednoczone Królestwo i Wyspę Man traktuje się jako jedno państwo.
- (8) Warroza jest chorobą podlegającą na Wyspie Man obowiązkowi zgłaszania, a z głównej części terytorium Zjednoczonego Królestwa nie przeniesiono na Wyspę Man żadnych pszczoł w jakimkolwiek stadium cyklu życia, używanych uli, kószek lub jakichkolwiek naczyń wykorzystanych do trzymania pszczoł domowych. Dodać należy, że Wyspa Man położona jest na Morzu Irlandzkim, daleko poza zasięgiem lotu pszczoł i z tego powodu jest – w ujęciu geograficznym – wystarczająco odseparowana od obszarów potencjalnie zakażonych warrozą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/503/UE z dnia 11 października 2013 r. uznająca część Unii za wolną od warrozy u pszczoł i ustanawiająca dodatkowe gwarancje wymagane w handlu wewnątrzunijnym i przy przywozie w celu ochrony statusu obszaru wolnego od warrozy (Dz.U. L 273 z 15.10.2013, s. 38).

⁽³⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 706/73 Rady z dnia 12 marca 1973 r. dotyczące uzgodnień wspólnotowych mających zastosowanie do Wysp Normandzkich oraz Wyspy Man w zakresie handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 68 z 15.3.1973, s. 1).

- (9) Zjednoczone Królestwo przedstawiło Komisji zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy 92/65/EWG dokumentację przedstawiającą w sposób szczegółowy środki nadzoru stosowane przez okres kilku lat w odniesieniu do populacji pszczoł na Wyspie Man oraz kroki podjęte w celu potwierdzenia nieobecności warrozy w tej populacji.
- (10) Na podstawie analizy dokumentacji przedstawionej przez Zjednoczone Królestwo Wyspę Man można uznać za terytorium Zjednoczonego Królestwa wolne od warrozy.
- (11) Należy zatem określić dodatkowe gwarancje wymagane w handlu, uwzględniając przy tym środki przewidziane już w prawodawstwie Wyspy Man.
- (12) Należy odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2013/503/UE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2013/503/UE zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

_____

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Państwa członkowskie lub ich terytoria uznane za wolne od warrozy

1	2	3	4	5
Kod ISO	Państwo członkowskie	Terytorium uznane za wolne od warrozy	Kod TRACES Lokalna jednostka weterynaryjna	Towary objęte zakazem wprowadzania na terytoria wymienione w kolumnie trzeciej
FI	Finlandia	Wyspy Alandzkie	FI00300 AHVENANMAAN VALTIONVIRASTO	Plastry z czerwem zasklepionym oraz wylęgte, dorosłe, żywe pszczoły miodne
UK	Zjednoczone Królestwo	Wyspa Man	GB06301 WYSPA MAN	Pszczoły w każdym stadium cyklu życia, używane ule, kószki lub jakichkolwiek naczyń wykorzystywanych do trzymania pszczół domowych

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/267**z dnia 17 lutego 2015 r.****zmieniająca załącznik II do decyzji 2007/777/WE w odniesieniu do pozycji dotyczącej Japonii w wykazie krajów trzecich lub ich części, z których dozwolony jest przywóz do Unii niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 738)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 formuła wprowadzająca, art. 8 pkt 1 akapit pierwszy, art. 8 pkt 4 i art. 9 ust. 4 lit c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2007/777/WE ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w odniesieniu do przywozu do Unii oraz tranzytu i przechowywania w Unii przesyłek niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit („towary”).
- (2) W części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE ustanowiono wykaz krajów trzecich lub ich części, z których dozwolony jest przywóz tych towarów do Unii, pod warunkiem że zostały poddane odpowiedniej obróbce określonej w części 4 tego załącznika. Odpowiednie rodzaje obróbki mają na celu wyeliminowanie określonych zagrożeń dla zdrowia zwierząt związanych z konkretnymi towarami i sytuacją w zakresie zdrowia zwierząt w kraju trzecim lub jego części. W części 4 określono niespecyficzny proces obróbki „A” oraz specyficzne procesy obróbki „B” do „F” wymienione w porządku malejącym według wagi ryzyka dla zdrowia zwierząt związanego z danym towarem.
- (3) Japonia nie jest wymieniona w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE jako kraj trzeci, z którego dozwolone jest wprowadzenie towarów do Unii. Japonia wystąpiła jednak z wnioskiem o dodanie jej do wykazu w odniesieniu do towarów uzyskanych z bydła domowego i trzody chlewnej, dzikich zwierząt parzystokopytnych utrzymywanych w warunkach fermowych, drobiu i dzikiego ptactwa utrzymywanego w warunkach fermowych (z wyjątkiem ptaków bezgrzebieniowych).
- (4) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 206/2010 ⁽³⁾ ustanowiono wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych w odniesieniu do wprowadzania do Unii świeżego mięsa. Zgodnie z tym rozporządzeniem przesyłki świeżego mięsa przeznaczonego do spożycia przez ludzi mogą być przywożone do Unii tylko wówczas, gdy pochodzą z krajów trzecich, ich terytoriów lub części wymienionych w części 1 załącznika II do tego rozporządzenia i spełniają odpowiednie wymogi ustanowione w prawodawstwie unijnym.
- (5) Japonia jest wymieniona w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 w odniesieniu do przesyłek świeżego mięsa wołowego, a zatem jest uznana w przepisach Unii za zapewniającą wystarczające gwarancje w zakresie zdrowia zwierząt dla tych przesyłek. W związku z powyższym należy zezwolić na wprowadzanie z tego kraju trzeciego do Unii przesyłek towarów uzyskanych z bydła, jak określono w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE, pod warunkiem poddania ich niespecyficznemu procesowi obróbki „A” zgodnie z częścią 4 tego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi i uchylająca decyzję 2005/432/WE (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1).

- (6) W 2014 r. Japonia powiadomiła Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) o ogniskach wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI) podtypu H5 w gospodarstwach znajdujących się na jej terytorium. Japonia zastosowała politykę likwidacji stad w celu zwalczania wspomnianej choroby i ograniczenia jej rozprzestrzeniania. Ponadto na terytorium Japonii wielokrotnie potwierdzano przypadki wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 u dzikiego ptactwa. W związku z powyższym należy zezwolić na wprowadzanie z tego kraju trzeciego do Unii przesyłek towarów uzyskanych z drobiu, jak określono w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE, pod warunkiem poddania ich specyficznemu procesowi obróbki „D” zgodnie z częścią 4 tego załącznika.
- (7) Japonia powiadamia Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) o ogniskach chorób trzody chlewnej, a sytuacja epidemiologiczna w tym kraju trzecim jest pozytywna w zakresie chorób, na które podatne są zwierzęta trzody chlewnej i w odniesieniu do których powinny być poświadczane gwarancje zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 206/2010. W związku z powyższym należy zezwolić na wprowadzanie z tego kraju trzeciego do Unii przesyłek towarów uzyskanych z trzody chlewnej, jak określono w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE, pod warunkiem poddania ich specyficznemu procesowi obróbki „B” zgodnie z częścią 4 tego załącznika.
- (8) Należy zatem zmienić część 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE w celu zezwolenia na przywóz z Japonii do Unii towarów uzyskanych z bydła domowego i trzody chlewnej, dzikich zwierząt parzystokopytnych utrzymywanych w warunkach fermowych, drobiu i dzikiego ptactwa utrzymywanego w warunkach fermowych (z wyjątkiem ptaków bezgrzebieniowych).
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/777/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE, pomiędzy wpisem dotyczącym Islandii a wpisem dotyczącym Kenii, dodaje się wpis dotyczący Japonii w brzmieniu:

„JP	Japonia	A	XXX	B	XXX	D	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX”
-----	---------	---	-----	---	-----	---	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do decyzji Komisji Mieszanej WE-EFTA Wspólny Tranzyt nr 1/2008 (2008/786/WE) z dnia 16 czerwca 2008 r. zmieniającej Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 274 z dnia 15 października 2008 r.)

Strona 24, załącznik I – załącznik I, art. 113 ust. 4:

zamiast: „4. Do celów art. 4 ust. 2 podmiot obsługujący rurociąg (...)”,

powinno być: „4. Do celów art. 8 ust. 2 podmiot obsługujący rurociąg (...)”.

Strona 33, załącznik II – dodatek V, pkt 8:

zamiast: „W celu stosowania art. 12 Konwencji dodatkowa kopia karty 4 zgłoszenia T1 lub T2 albo SAD zastępuje kopię TDT.”,

powinno być: „W celu stosowania art. 12 Konwencji wystawia się dodatkową kopię karty 4 zgłoszenia T1 lub T2 lub karty TDT.”.

Strona 37, załącznik II – dodatek V, pkt 31.1:

zamiast: „31.1. (...) upoważniony odbiorca zobowiązany jest przesłać do urzędu przeznaczenia karty 4 i 5 SAD, które towarzyszyły towarom, wskazując datę przybycia przesyłki, stan ewentualnie nałożonych zamknięć celnych oraz wszelkie nieprawidłowości.”,

powinno być: „31.1. (...) upoważniony odbiorca zobowiązany jest przesłać do urzędu przeznaczenia TDT lub karty 4 i 5 zgłoszenia tranzytowego, które towarzyszyły towarom, wskazując datę przybycia przesyłki, stan ewentualnie nałożonych zamknięć celnych oraz wszelkie nieprawidłowości.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL